

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

סמוך לציון הרב הקדוש
רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

גליון 69 |

פרשת כי תשא תשפ"ב

שבוע של חיים

מתורתו בנושא השבוע

פרשת כי תשא

ושמרו בני ישראל את השבת

בושה מפני שבת

שבת איז אותיות בשת, ווער סיא שעמט זאך פאר שבת - העלפט דער אויבערשטער אז מי פילט שבת, (שבת - אותיות בשת, מי שמתבייש לפני שבת - עוזר לו ה' יתברך שירגיש שבת).

(כתבי הרה"ק ר' מאיר ברנשטיין הי"ד)

תענוג שבת

וואלטען דיא גרעסטע בעלי תאוד וויסען דעם תענוג וואס א ערלעכער איד האט פון איטליעס מצוה ובפרט פון שבת - וואלטען זייערע אלע תאוד אוועק גיארפען און וואלטן זיך נעמען צוא שבת, (אם בעלי תאוד הגדולים ביותר היו יודעים התענוג שיש ליהודי כשר מכל מצוה ובפרט משבת קודש - היו זורקים את כל תאוותיהם והיו לוקחים עצמם לעבודת השבת).

(כתבי רמ"מ מידעוה)

לעורר הלב

פעם בליל שבת קודש התלהב אחר שולחנו, ופנה אל ר' שלום מפרוביטש ואחיו ר' ישראל חיים ז"ל (שנתגדלו בביתו) ואמר: איהר הערט וואס מיזאנט (השומעים אתם מה שאומרים), אפילו זה שלומד ומקיים את התורה ושומר שבת, אלא שאינו מעורר את לבו להרגיש תענוג שבת - אז כשזוכה להיות בגן עדן אינו שם אלא כספסל, ואין משפיעים לו תענוג. ושאלו ר' שלום: פעטער ווער זאגא אייך (דודי, מי אמר לכם?), אמר לו: הא מיין קינד, אז דו וועסט עלטער ווערן וועסטו אויך וויסן (בני, כשתגדל - גם אתה תדע מך).

(תורת אבות)

אמונה בשבת

אם יהודי שומר שבת כהלכתו ועוסק ביום זה בתורה ובתפילה אלא שאין לו תענוג שבת ואין לו את השמחה, הרי אם הוא מאמין לכל הפחות שיש תענוג בשבת ורק הוא לא זכה להשיג זאת, אז אפשרי הדבר שהצדיקים יעשו לו טובה, זיי קענען איהם דערליינגען א תענוג אין עולם העליון - הם יכולים להמשיך לו תענוג בעולם העליון.

(תורת אבות)

מסכת חיים

תולדות חייו (סז)

המשך תולדות הרה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש זי"ע תלמידו המובהק של רבינו הקדוש זי"ע

ספורים נתבקש גם הרה"ק מלעכוויטש לשיבה של מעלה ביום י"ג שבט. ומרגלא בפומיה דהרה"ק מקוברין זי"ע כי מיום ד' שבט - יו"ד דהרה"ק מקאליסק ועד י"ג שבט - יו"ד של מו"ר הרה"ק מלעכוויטש הוא אצלי בבחי' חול המועד!

בשנת תק"ע הגיעה עת דודים, שמחת נישואי נכדו חביבו - הרה"ק רבי שלמה חיים מקוידנוב זי"ע שנשא את נכדת מרן רבינו הק' מקארלין הי"ד זי"ע (בת חתנו הרה"ק רבי דוב משה זי"ע) בעיר סטולין בחצר המחוזתן הסבא קדישא הרה"ק רבי אשר הזקן מסטאלין זי"ע, שמלבד היותו אבי אמו של החתן, אף היה עומד מצד הכלה שנתגדלה אצלו כיון שהיתה יתומה, ובהיותה נכדת רבו גידלה בביתו.

מסופר כי תחילה לא אבה הלעכוויטשער לנסוע לחתונה, אולם להפצרות חסידיו שטענו כי עליו לנסוע בהיות החתן והכלה יתומים והחתן נתגדל בביתו, ציוה להושיב בי"ד של ג' שיפסקו בדבר. והי כאשר פסקו הללו כי מצד היורש חייב הוא לנסוע, נאנח עמוקות באמר: אלעס איז פארפאלין (הכל אבוד), ונסע. ביום החתונה - עשי"ק י"ג שבט כשהרגיש כי קרב עת הסתלקותו, לקח את ציציתיו בידו האחת ובשניה אחז בזקנו, ואמר בניגון את הברכה שאומרים בברית: "א-ל חי חלקנו צורנו צוה להציל ידידות שארנו משחת למען בריתו אשר שם בבשרנו" במשך פעמים רבות, עד שהחזיר את נשמתו ליוצרה במילים "א-ל חי". אח"כ מצאו אצלו ב' כיסים, באחד היו ל"א זהובים (כמנין א-ל) ובשני ח"י זהובים.

ידוע כי באותו מעמד קיימו את את דברי חז"ל: "מעבירין את המת מלפני הכלה", וקיימו קודם את החופה ואחריה הלכו ללויה, ומנוחתו כבוד בסטאלין. לימים בסמוך אליו נטמן גם מחותנו הרה"ק הראש מסטאלין זיע"א.

בשעת הלוייה כשהלך הרה"ק מסטולין זי"ע אחרי מטתו היה שואג בקול: "צדקת ד' עשה ומשפטיו עם ישראל", וכן התבטא כי מן הראוי היה ללוותו למנוחתו בתופים ובמחולות. בליל שב"ק בעת קבלת שבת עבר הרה"ק מסטולין לפני התיבה, וכשהגיע לתיבות "להגיד כי ישר ד", נעצר ולא המשיך והתמהמה במשך זמן ארוך, עד שקרא "צורי ולא עוולתה ב". לאחמ"כ הסביר כי הרגיש שאינו יכול להגיד בשלימות לפי מדרגתו "צורי ולא עוולתה ב" אחרי שנלקח ממנו ה"לעכוויטשער ברודער" (כידוע שכן היו הוא ז"ל ורבינו מכנים איש את רעהו לגודל אהבתם), עד שפעל בעצמו שהצדיק עליו את הדין.

מלאך הברית

הרה"ק מלעכוויטש אף נודע כמלאך הברית - מוהל מומחה, ועניין מיוחד ונשגב היה לו במצוה זו אותה השתדל לקיים בכל עת. מסופר כי פעם התכבד בשתי בריתות שהיו אמורות להתקיים בעש"ק באותה שעה בשתי קצות העיר ולשניהם הבטיח שיבוא, כשהביעו הסובבים את תמיהתם כיצד יספיק זאת והיום קצר וצריך ללכת מרחק בין שני המקומות, נענה ואמר: "זריותא דאברהם קמ"ל", ופי' את הפסוק: "וישכם אברהם", כלומר שהשכים בזריותו, "וירא" - וירא שמים יוצא ידי שניהם. למחרת, כאשר סיים למול את שניהם וחזר לביתו, היה יגע מטורח הדרך. חסידיו שהבחינו בכך תמהו בפניו מה ראה למול את שניהם ולהתייגע עד כדי כך, ענה להם: "כל ילד שהנני מל מובטח לו שיישמר מן החטא".

לא העלים ממני

עוד נשמעו מפי קדשו של הצדיק מדברים שהעיד על עצמו שמהם ניתן לקלוט מעט מגודל קדושתו. כמו שאמר פעם: צ"ט חלקים אנו מרוחקים בתכלית מהעוה"ז, רק חלק אחד ממאה עוד מצלצל באוזנינו שקיים עוה"ז עלי אדמות. ידוע גם שהעיד על רבו הק' מקארלין שידע שיחת עופות ודקלים ושיחת מלאכי השרת, כל מה שמפורש וכן בגמ' (סוכה כח). על ריב"ז, וסיים: וכל זאת לא העלים ממני.

בלתי לדי לבדו

בהמשך לנכתב לעיל אודות תפקידו של הרה"ק מלעכוויטש כנשיא שקלי ארה"ק, וקשריו הנערצים עם הרה"ק מקאליסק בענין זה, מסופר שפעם אחת כשהגיע משלוח שקלי א"י הנאספים ע"י הלעכוויטשער, הסתכל הרה"ק מקאליסק בשמות הנותנים, ותמה מאד כי נפקד שמו של רבינו עצמו. עד שהתבונן ברוח קדשו ומצא שהבליע את נדבותיו בסתר בנדבותיהם של אחרים. מיד לבש בגדי שבת וקרא: ברוך ד' שנמצא בעולמו יהודי שכל מעשיו בלתי לדי לבדו.

בישיבה של מעלה

הקשר בין הני תרי צדיקים המשיך גם בעולם העליון, כידוע שבשעה שנסתלק הרה"ק מקאליסק בטבריה ביום ד' שבט תק"ע נפלה וכבתה המנורה בבית ידידו ורעו בלעכוויטש, אשר מיד קרא: "וי, כבה נר המערב". אח"כ הגיעה לידו איגרת ששלח אליו הקאליסקער לפני פטירתו וכתוב בה: "מחר תהיה אתי במחיצתי", וכך הוה - שתוך ימים

סיפור מאילנא דחיי

בין לילה אחד הפך החלום למציאות!!!

שורות של שבח והודיה להשם יתברך לאחר בניית בניין "הכנסת אורחים לודמיר" בלילה אחד...

"עם מה צריך להתחיל", הוא שואל אותי. עם רישיונות לבניין גדול.

"עליו", אני כבר שולח לך עכשיו 6000 דולר שיהיה לך איך להתחיל. במשך שנה התקדמנו עם הרישיונות, שהעלות שלהם הגיעו כמעט ל-20,000 דולר. הרישיון הסופי היה צריך להגיע בחודש אב תשפ"א.

יום ההילולא - כ"ב תמוז תשפ"א

יום ההילולא רבתי, עם מאות אנשים, בו זכינו גם שיבואו גם קבוצות נכבדות בהם אדמו"רים יחד עם החסידים, כ"ק מרנן האדמו"רים שליט"א מלוצק, פינסק קארלין, וזועהיל ועוד קבוצות.

עברנו ברוך ה' הרבה קשיים, מכל הכיוונים. ועיקר העיקרים שהמקום לא היה מוכן לקבל את מאות האורחים בכבוד הראוי להם.

בבוקר יום ההילולא, נשברתי, הרגשתי שאני לא עומד בזה. נכנסתי לציון, ופשט בכיתי, פשוט נכנסתי לצדיק שעומד כמו בחיים חיות, ואמרתי, רבי הזמנת אנשים להגיע אליך, אני רוצה להביא להם את הכי טוב, אבל אין לי איך.

אמרתי ברוב בכי: "רבי אני רוצה כאן בניין, לפחות עד היאר-צייט הבא שיהיה כאן בניין ראוי לקבל את האורחים".

אחרי שעה ארוכה הרגשתי שהרבי ענה לי, תירגע, יהיה כאן בניין.

אם היו שואלים אותי איך יהיה בניין שנה הבאה, אני לא יודע מה היה לענות, אבל הצדיק אמר כבר שהוא לוקח את השכל, הוא רוצה שזה יהיה רק באמונה, אז פשוט "האמנתי" שיהיה בניין.

כ"ה תמוז תשפ"א

חוזרים הביתה, והנה מגיעים השמועות מלודמיר, כל הגויים 'נגד' הרישיונות שהיו אמורים להיגמר שבועיים אחרי ההילולא. הגויים עושים הפגנות, "כאן היהודים לא יגיעו", זה היה הסיסמה שלהם.

בהשתדלות של הרב של זיטומיר הרה"ג ר' שלמה ווילהלם שליט"א נשלח יהודי טוב אלכסנדר שלמה; שמו, עם קשרים מסועפים ברחבי אוקראינה כדי לנסות להרגיע את הרוחות.

אלכסנדר שלמה מגיע לשם, ואומר לי, תשמע אין סיכוי כאן לבניין, ניסיתי הכל, וזה פשוט חסר סיכוי, אין שום דרך שבעירייה יאשרו את זה.

אלכסנדר שלמה עדיין נמצא בלודמיר, והנה מגיע טלפון מראש הקהילה היהודית בלודמיר שאומר "בניין המלון המרכזי של העיר עומד למכירה", המלון נמצא ברחוב קניאציה וסילקה 1, שתי דקות הליכה מבית החיים, עומד למכירה כפשוטו, בניין שלם מוכן, לא שטחים שצריכים לעבור רישיונות, תוכניות, חפירה, בנייה, קניית ציוד, ועוד, דבר שעורך כמה שנים. פשוט בנין שלם עם כל הציוד.

מיד נשלח אלכסנדר שלמה לשבת עם המוכר, על מנת לסגור את שלבי הרכישה.

מאז עברנו ניסים ונפלאות, פשוט "על נסיך שבכל יום עמו", כל יום ניסים גלויים ממש, שעוד בעזרת ה' נספר על זה.

ז' אדר תשפ"ב

יום הקדוש ז' אדר יום ההילולא של משה רבינו שההתפשטות שלו בכל דור ודור, נגמרה הרכישה.

פשוט בניין בלילה אחד.

הצדיק מראה כל הזמן, תאמינו, בלי שכל, הקב"ה הוא כל יכול, אם היו שואלים איך יכול להיות בנין בשנה הבאה בהילולא, אז התירוץ שכבר חצי שנה לפני ההילולא הבניין יעמוד.

התקיים גם וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלוקינא, כאשר נודע דבר הרכישה בשבוע שעבר בעיר, וכל לודמיר רעשה על זה, פרסם אחד מהתושבים לכלל תושבי העיר, "זוכרים שלפני 7 חודשים אמרתי לכם, אל תפריעו ליהודים, כי כשהיהודים רוצים בניין יהיה להם, תתנו להם עכשיו, כי אם לא תראו שהם יסתדרו יותר טוב, תראו הם קיבלו בניין שלם".

ואנחנו מסיימים בהודאה עד הנה עזרונו רחמיך ולא עזבונו חסדיך ה' אלוקינא, ואנו מבקשים ובוטחים שיהיה אל תטשנו ה' אלוקינא, ושנוכל להתחיל ולסיים עם השיפוץ של הבניין בקרוב, ושהבניין יוכל להכיל את עשרות אלפי האנשים שיגיעו במשך השנה לצדיק, לעמוד לפני ולפעול אצלו כבחיים חיותו.

את הרב פינחס ספר - "האיש והלודמיר" אין צורך להציג בפני קהל הקוראים. אמנם, יותר משהוא עומד מלפני הקלעים הוא ניצב הרבה מאחוריהם. ובכל זאת - אם ניצמד ללשונו "עם כאלו גילויים והארות שמימיות המלות את כל הפעולות למען בית הצדיק, אין בכלל שייך ענין של הסתרה" הוא אומר לנו השבוע כשהוא כולו נרעש ונפעם - וזאת, שעה קלה לאחר החתימה הסופית על חוזה רכישת בנין המלון הענק שישמש בקרוב כבית הכנסת האורחים הרשמית של הצדיק הקדוש מלודמיר. והיו עוד משפטים ותובנות רבות ששאבנו בשיחה עם ר' פינחס:

"יש לפעמים שהקב"ה נותן לנו משהו שכדי לא לראות את גילוי ההשגחה בדבר, צריך פשוט להיות עיוורים"

מדי מוצאי שבת כשאומרים איש חסיד, היה עובר לפעמים מחשבה בראש, האם אכן הסיפור התרחש כמו במציאות שאנו מכירים כיום בתהליכי בניה? כלום שייך הדבר גם בזמנינו?

והנה, כאן בלודמיר, שוב חזר ממש אותו סיפור של אליהו הנביא על עצמו, פשוט יאומן כי סיפור, בלילה אחד נבנה בניין שלם למען כבודו של הצדיק, פשוט בניין שלם.

כעת, ימים ספורים לאחר רכישתו הסופית של המלון, הגיע הזמן לפרסם נפלאות ה', ולהודות לו על חסדו ועל גילוי השגחתו יתברך - אומר האיש העומד תמיד על שער הביטחון וההשגחה הפרטית.

אם כן, רשות הסיפור נתונה לר' פינחס, שמבכר לחזור לסיפור מההתחלה:

חודש אלול תשע"ח

לאחר הרבה שנים של חיפושים, ברוך השם נרכש שטח בגודל של דונם ברחוב דראמונוב 6, שטח שהוא ממש צמוד לבית החיים.

כל השטח נרכש בהלוואות מפה ומשם.

ניסיתי הרבה ניסיונות להתרים אנשים למען הבניין, ללא הצלחה. בסוף הגעתי למסקנה, בניין ליד ציון הצדיק שכל כולו היה להשיע לכלל ישראל 'אמונה פשוטה', כפי שאמר: הדבר הראשון שאני עושה לחסדי שנוסע אלי, שיעבוד את ה' יתברך ללא שכל אלא אך עם אמונה פשוטה. מקום כזה ייבנה רק באמונה ותפילה.

במי שהצדיק בחר שייבנה לו בית, הוא יכול גם לבוא אלי, לא צריך לרוץ אחריו.

מאז פשוט עזבתי את כל ההשתדלויות והתחלתי להתפלל להקב"ה, שיזכה אותי לבנות בית לרבי, בית שיגיעו אליו יהודים מכל העולם, ויקבלו חיות מהצדיק כבחיים חיותו.

יום ההילולא - כ"ב תמוז תש"פ

הגעתי לשדה תעופה ריק, הקורונה עדיין הפחידה אנשים לטוס לחו"ל, וגם הביורוקרטיה של הנסיעה היתה קשה מאוד. ברוך ה' שלא שבתתי רגע לוותר על השהייה בכ"ב תמוז בלודמיר.

אחרי הרבה נסים ונפלאות הגענו ללודמיר. לציון רבינו הקדוש הגיעו סך הכל 4 אנשים מארץ ישראל, ועוד כ-30 אנשים מאירופה.

לראשונה התקיימה הכנסת האורחים בשטח שנקנה ליד הציון, שם הועמד האוהל.

באותו זמן ההכנסות אורחים ברחבי אוקראינה עדיין לא פעלו כרגיל, הקורונה עוד הורגשה היטב בכל פינה, ולכן לא היה מאיפה להשיג אוכל לאורחים.

יהודי טוב, מתקשר ושואל, אני נמצא כעת בדרך ללודמיר, אתה צריך משהו להכנסת אורחים? אמרתי לו שאני מאוד ישמח, אם הוא יוכל לקנות אוכל לציבור.

היהודי לא חשב פעמים, נכנס לחנות וקנה שם כל מה שאפשר לקנות בלי צורך בכשרות, ירקות ודגים, וכדומה, הוא קנה גם אמצעים לבישול האוכל. ברוך ה', ארגון ההילולא היתה למעלה מכל חלום בימים כאלו.

ז' אב תש"פ

הטלפון מצלצל, אני עונה ומצד השני של הקו אני שומע, כאן מדבר היהודי שקנה את האוכל בהילולא. הוא מספר לי איך שהוא מרגיש שהשפע רץ אחריו, אני מרגיש שזה רק בזכות הצדיק.

מה קורה עם הבניין הוא שואל אותי? אין לי אפילו דולר כדי להתחיל - אני אומר לו.

המלון שנרכש (התמונות אמיתיות, לא הדמיות)

רוצה לקבל את העלון במייל?
שלח הודעה ל-
A02301122@gmail.com

המעוניין לקחת חלק בהפצת העלון
מוזמן להתקשר
לקו לודמיר 22-111-30-02 שלושה 8

הנדיב החפץ בעילום שמו
מעיר לונדון יצ"ו
לזכותו ולזכות משפחתו,
ושיצליח בכל מעשיו

לזכות עידן ישראל בן טרז אסתר
איריס נועה בת סוליקה
וכל יוצאי חלציהם וכל הנלווים אליהם
להצלחתם, ברוב נחת ושלוה